

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 29. S. Athanasius Episcopus Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. tempore diem clausit, postquam mortem
 A. C. 325. proximus, quod ne faceret Concilium
 Nicænum prohibuerat, Discipulorum
 suorum unum, nomine Joannem, forte
 eundem Joannem Memphitem, sibi Succes-
 sorem nominavit. Itaque renovatum
 est Schisma, & Meletiani conventus se-
 paratos agere continuarunt; fuere ta-
 men, qui bona fide ad unitatem Ecclesie
 redierunt. Schismatici autem Legatio-
 nem ad Imperatorem miserunt, ut de
 Alexandro quererentur; Legatorum
 Principes erant Paphnucius Anachoreta,
 cujus Mater fidem confessa fuerat, Jo-
 nes totius factionis Dux, & Callinicus
 Episcopus Pelusinus. Recepti sunt ab
 Imperatore honore Episcopis congruo;
 at datis litteris mandata renovavit, ut
 Decreta Concilii observarentur, hortan-
 tusque est ad concordiam.

*Eus. III.
 vit. c. 23.*

§. XXIX.

*S. Athanasius Episcopus Alexan-
 drinus.*

*Pagi ann.
 226. n. 3.
 Theodor. c.
 26.* Sanctus Alexander Alexandrinus quinto
 mense, ex quo a Concilio domum re-
 dierat, mortem oppetiit die lunæ vigesi-
 ma secunda mensis Ægyptii Bermouda,
 id est, decima septima Aprilis anno 326.
 Athanasium suum sibi Successorem de-
 signavit, quod inspiratione Divina fecisse
 credi-

creditus est; namque, in extremis con-
 stitutus, eum nomine suo compellavit;
 Athanasius prævidens, quod futurum
 erat, aufugiens, se occultaverat; alius,
 ejusdem cum Athanasio nominis, moritu-
 ro præsens, respondit, at S. Alexander ta-
 cuit, innuens, non istum se compellasse;
 rursus Athanasium vocavit, sæpius hoc
 nomen repetens; qui hoc nomine præ-
 sens erat, tacebat, & omnes cognoverunt,
 de quo S. Episcopus loqueretur, qui Spiri-
 tu Prophetico addidit: Athanasi! fugien-
 do evasurum te speras, sed frustra. Quod
 prædixit, factum est, quippe, Alexandro
 defuncto, Episcopis Provinciæ, & toto
 populo Catholico collectis, multitudo
 exclamavit, Athanasium Episcopum po-
 stulans, virum virtute præstantem, pium,
 verum Christianum, vitam asceticam
 ducentem! Hunc sibi publice a Jesu
 Christo deposcebant, obtestantes Episco-
 pos, ut eum ordinarent; imo aliquot
 dierum spatio ex Ecclesia pedem non ef-
 ferentes, nec Episcopos exire patiebantur.
 Igitur ordinatus est Episcopus Ale-
 xandrinus in totius civitatis, & totius
 Provinciæ conspectu. Nihilominus ex-
 inde Ariani dicere non erubuerunt, a
 sex, vel septem Episcopis clanculo fuisse
 ordinatum. S. Athanasii ordinatio de-
 mum 27. Dec. hujus anni 326. contigit,
 diu enim latuit, atque tempus requireba-
 tur,

Sæculum IV.
 A. C. 326.

Synodica
ap. Athan.
2. Apol. p.
 726.

Pagi ann.
 326. n. 3.

Sæculum IV. tur, ut Episcopi ex omnibus Provinciis
 A. C. 326. Sede Alexandrina dependentibus, conve-
 nirent. Hanc Sedem quadraginta sex
 annis integris tenuit, si enim ætatem ejus
 spectes, necdum tantæ Dignitatis fasti-
 gio maturus videri poterat.

§. XXX.

S. Gregorius Nazianzenus Pater.

Sup. §. 4. *Greg. Naz.* *orat. 19. p.* *289.* Diximus superius a Leontio Episcopo
 Cæsareæ in Cappadocia, cum ad
 Concilium Nicænum proficisceretur,
 Gregorium, exinde Episcopum Nazian-
 zenum, Theologi Patrem, veram fidem
 fuisse edoctum. Gregorius profitebatur
 sectam Hypsistariorum, ita dictorum,
 quod Deum altissimum adorarent, græce
Hypsistos; præterea vero ignem, & faces
 colebant, atque sabbatum, distinctionem
 carniæ comedendarum cum Judæis ob-
 servabant. Gregorius moribus vivebat
 optimis, justitiæ amans, castitatem con-
 jugii cum uxore sua Nonna, raræ virtu-
 tis Christiana muliere, servans, cujus ma-
 xime pietas ad convertendum maritum
 occasione fuit. Cum igitur suscipiendæ
 fidei desiderio teneretur, id ipsum Episco-
 pis ad magnum Concilium per locum
 ejus domicilii migrantibus, præsertim
 autem S. Leontio Cæsariensi manife-
 stum fecit. Cum eum docerent, incogi-
 tantes